

ת"פ 19597/10/14 - מדינת ישראל נגד משה מוגס

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 19597-10-14 מדינת ישראל נ' מוגס
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	משה מוגס

החלטת

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, עבירה בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין התשל"ז 1977. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 9.10.14 בשעה 05:15 ברחוב רש"י מול בנק דיסקונט, החזיק הנאשם שני סכינים אחד שאורך 19 ס"מ והשני שאורך 9 ס"מ ולא הוכיח כי החזיקו למטרה כשרה.

הסדר הטיעון

ביום 31.3.15 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן ויורשע, ויפנה לשירות המבחן. במידה והתסקיר יהיה חיובי בפרמטרים של הפנמה, לקיחת אחריות וקבלת טיפול המאשימה תעתור למאסר מותנה וההגנה תעתור לאי הרשעה. במידה והתסקיר יהיה שלילי, הצדדים יטענו פתוח לעונש.

תסקירי שירות המבחן

ביום 28.12.15 התקבל תסקיר ראשון בעניינו של הנאשם. שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. שירות המבחן ציין כי העבירה בוצעה בתקופת השירות הצבאי, בעת שהנאשם שהה בחופשה. לדבריו הנאשם הפריז בשתיית אלכוהול ואינו זוכר את אירועי אותו הערב בשל כמות האלכוהול ששתה. הנאשם הביע צער, כושה וחרטה על התנהגותו, וציין כי אינה מאפיינת את אורח חייו. מתוך הבלה, הפחית משמעותיות בכמויות שתיית האלכוהול. שירות המבחן התרשם כי יש לנאשם בעייתיות באופן צריכת האלכוהול וביקש להיפגש עם הנאשם על מנת לבחון את דפוסי שתיית האלכוהול. הנאשם הסתייג מכך, טען שאין בעייתיות, אינו צריך עזרה, ואף לא הגיע לפגישה שנקבעה. לפיכך שירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו.

ביום 9.8.16 התקבל תסקיר שני בעניינו של הנאשם. טרם הגשת התסקיר נערכה פגישה נוספת עם הנאשם. שירות המבחןבחן לעומק את דפוסי צריכת האלכוהול, ולאחר בחינה זו לא זיהה בעייתיות המצריכה התערבות טיפולית בתחום האלכוהול.

שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות של"צ, ענישה בעלת משמעות חינוכית ובעלת אופי של נתינה לחברה שהיה בה כדי לחזק את דמיויו העצמי וההתפקוד החיובי.

באשר לשאלת ההרשעה, הנאשם, אשר שירת שירות צבאי מלא כלוחם, הגיש מועמדות לעבודת אבטחה ממשלתית, אולם לדבריו הסיר מועמדות באמצע התהליך משום שהתבקש להציג גיליון רישום פלילי. הנאשם מסר כי מעוניין לשוב ולהשתלב בעתיד בעבודות אבטחה. לאור האמור בשל כלל מאפייניו, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם בדיון.

טיעוני הצדדים ליעוש

6. ב"כ המאשימה הגיש לבית המשפט צילומים של הסכינים שהחזיק הנאשם. בשל חומרת העבירה ופוטנציאל הסיכון הגלום בה, ביקש ב"כ המאשימה שלא לאמץ את המלצת התסקיר ולהטיל על הנאשם מאסר מותנה. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה מטעמו.

7. ממנד, ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת הנאשם. הפנה לגילוי הצעיר, לכך שלאחר בחינה מעמיקה נמצא כי אין בעיית אלכוהול המצריכה התערבות טיפולית, להיות הנאשם נורמטיבי נעדר הרשעות קודמות, בעל שאיפות לעבוד בתחום האבטחה הממשלתית, דבר המצריך גיליון הרשעות נקי. הפנה לכך שהאירוע הסתיים ללא נפגעים, לכך שנעשה ללא מודעות בשל צריכת אלכוהול מופרזת, אשר לא תחזור על עצמה. לטענת ב"כ הנאשם עניינו של הנאשם עומד בהלכת כתב, וכי יש להגמיש את מבחן הנוק הקונקרטי לאור גילו הצעיר של הנאשם.

8. הנאשם אף הוא בקש לשאת דברים, ציין שהוא אדם נורמטיבי, רוצה למצוא עבודה נורמלית עם שכר גבוה וללמוד מוזיקה. ביקש להטיל עליו של"צ.

דין

מתחם העונש ההולם

9. **בערך המזון** הנפגע בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה הוא שמירה על שלמות גופו של אדם ובטחונו. הוראת החוק נועדה לסייע במיגור התופעה השלילית שהביאה עימה "תרבות הסכינאות". (רע"פ 7484/08 - **פלוגי נ' מדינת ישראל**, תק-על 2009/4), (4131)

ראו דבריו בית המשפט בע"פ 2047/07 **הנוק נ' מדינת ישראל**:

"כבר נשתתף דיו ובנשתברו קולמוסים ומקלדות בפסקי הדין של בית משפט זה ובתי המשפט האחרים לעניין 'תת-תרבות הסכין'. לפנינו היה אדם יוצא לרחוב ובידו או בכיסו ארנקו, מטפחות ועטו. היום רבים היוצאים לרחוב וסוכן בידם, או איש סכינו על ירכו, לא דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוצאים פלוגי משלוחות, ברב או במעט, ישלף הסוכן; וסגולתה הטבעיה של זו, שהיא עלולה לשפיתות דמים, וכדברי חכמים 'שהברזל מקצר ימיו של אדם' (לוקוט שמעוני, פרשת יתרו)"

ראו גם ע"פ 1463/09 **מדינת ישראל נ' פלוגי**:

"בשנים האחרונות התברר כי גילויי האלימות בחברה הישראלית שוב אינם נחלתם של יחידים, ולעתים הכופות, תכופות מדי, נעשה שימוש גם בכלי נשק חמים וקרים. את מחירה של אלימות זו שילמו רבים בחייהם, ואחרים ננשאים את צלקותיה על גופם. למרבה הדאבה באותה אלימות נטלים חלק גם בני נוער. רבים מאלה מגיעים למקומות בילוי (ולעתים אף למוסדות חינוך!) כשהם מצוידים בכלי משחית, בהם אינם מהססים לעשות שימוש כדי ליישב את מה שנראה בעיניהם כ"כססטר". [...] לא רק עניינו של המשב עומד בפני בית המשפט, אלא גם עניינו של הקורבן ועניינו של הציבור כי מערכת איכפת החוק תנקוט בצעדים ממשליים למיגור תופעת האלימות. עמה אין חברה מתוקנת יכולה להשלים. כאמור, רבים חוטאים בתופעת הסכינאות, ולאחר שהתרגעו מפניה כה רבות, נדמה כי הגיעה העת שלא להסתפק במילות גינוי ובמחסי חטוינים צופים פני עתיד, אלא לנקוט ביד קשה כלפי העבריינים בתחום זה, ואם בדרך זו תימנע ולו פגיעה אחת בחיי אדם, ידינו"

10. **מידת הפגיעה בערך המזון** היא בדרך הנפך, בשים של שלא נעשה שימוש בסכין בכל צורה , ולא נגרמה פגיעה בגוף או בנפש.

11. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שהנאשם הילך ברחוב כשבחזקתו 2 סכינים, ללא כל הסבר מניח את הדעת, עם זאת כעולה מכתב האישום המתוקן לא נעשה כל שימוש בסכינים מעבר להחזקתם. נתתי דעתי לכך שעל פי דברי הנאשם היה שיכור אותה עת, מצב שיש בו להגביר באופן ממשי את הסיכון שיצר, נתתי דעתי לכך שלא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה ושבסופו של יום האירוע הסתיים ללא נפגעים בגוף.

12. בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הגיעים ממאסרים מותניים ועד עונשי מאסר בפועל למשך מספר חודשים. ראו למשל:

- רע"פ 2968/12 **אלידני' מדינת ישראל** (הוטל מאסר מותנה לצד ענישה נלווית, ערעורים לתמוחיו על קולת וחומרת העונש נדחה , בקשת רשות ערעור לעיליון נדחתה.)
- רע"פ 3446/10 **סאלחעבדאלחליס'מדינת ישראל** (בית משפט קמא נמנע מהרשעה, בית משפט מחוזי קיבל את הערעור והרשיע, בית המשפט העליון חזר ובטיל את ההרשעה.)
- רע"פ 5127/09 **יפקח' מדינת ישראל** (5) חודשי מאסר בפועל, ערעורים בבית משפט מחוזי ועליון נדחו.)
- רע"פ 2932/08 **מרבנאן' מדינת ישראל** (2) חודשי מאסר בפועל, ערעורים בבית משפט מחוזי ועליון נדחו.)

ראו גם: ת"פ (ק"ת) 4464-10-15 **מדינת ישראל נ' סטניסלב גלמן**, ת"פ (רמלה) 05-15-6440 **מדינת ישראל נ' אפראימוב**; ת"פ (רמלה) 09-14-26684 **מדינת ישראל נ' פראס מוראד**; ת"פ (ת"א) 11-11-22663 **מדינת ישראל נ' שלמה כהן**.

היו גם מקרים בהם בית המשפט נמנע מהרשעת הנאשם, בין על פי הסדר טיעון וכן שלא בהסדר טיעון. ראו למשל: ת"פ (ק"ת) 07-14-46931 **מדינת ישראל נ' שניר מחלוף**; ת"פ (ק"ת) 01-14-12124 **מדינת ישראל נ' יורי אברביל**; ת"פ (ק"ת) 12-13-14873 **מדינת ישראל נ' דמיטרי אבדורזובקו**; ת"פ (ק"ת) 10-13-3005 **מדינת ישראל נ' תומר צור**; ת"פ (ק"ת) 09-12-4670 **מדינת ישראל נ' טיבה אווקה**; ת"פ (ת"א) 10-10-5144 **מדינת ישראל נ' מומחד דעאס**; ת"פ (נתניה) 02-16-23356 **מדינת ישראל נ' דניאל אלדן אביטבול**.

13. לאחר שבתנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** נע ממאסר מותנה ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

ביטול ההרשעה

14. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשינו בדיון.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדיון ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבדיל להרשינו בדיון, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

כלל שהעבירה ממורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתה, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ

419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

עם זאת קיימים מקרים הריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית לבאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כהן נ' מדינת ישראל**, נקבע כי היתמנע מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

15. הנאשם אינו פטור מהוכחת נזק קונקרטי בשל גילו הצעיר. לא דברי כב' ה' שהם ברע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל**. ראו גם רע"פ 13989/15 **נוזלאן נ' מדינת ישראל**.

יחד עם זאת, בסביקת בית המשפט העליון ניתן למצוא גם מקרים שבהם נקבע כי יש מקום לטטוט ממכלל ולהימנע מהרשעתו של הנאשם, אף שלא הוכחה קיומה של פגיעה קונקרטית בעתידו או בתעסוקתו.

כך למשל, בע"פ 4466/13 **תננאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל**, שם הוטלה הרשעה על נאשם בן 18 שנים ו- 11 חודשים בסיוע לשוד. שם קבע בית המשפט העליון:

"הדעת נוחתת שהיותם ב"תקופת המעבר" שבין קטניות לבגרות, על סמך השאלה והערפל באשר לעתיד המובנים בה, היא גורם שיש להידרש אליו, תוך שיקול כל מקרה לגופו וכלל הסיבות".

כך גם, בע"פ 111/14 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, בעבירה של שחטה באיומנים כב' שהושפטה ד' ברק ארז ציינה כי גילם של הנאשמים הוא אחד התעמים "לאפשר למערערים להתחיל את חייהם הבוגרים כאשר גיליון ההרשעות שלהם נקי".

16. ישנן המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדיון.

אמנם, עסקוין בעבירה חמורה, עבירה מסוג פשע שהמחוקק קבע בצידה 5 שנות מאסר, עם זאת קיימים מקרים בפסיקה שהסתיימו בעבירה זו ללא הרשעה. אין אינדיקציה לכך שהנאשם התכוון לבצע עבירות אלימות תוך שימוש בסכין. האירוע הסתיים כאמור ללא נפגעים.

הנאשם נורמטיבי ללא עבר פלילי, שירת שירות צבאי מלא כלוחם ובכך תרם למדינה. מדובר בנאשם צעיר בגילו ובעת ביצוע העבירה היה בן 21 שנים. הפיק את הלקח הנדרש וכיום ממעט בשתיית אלכוהול, שהיחה ברקע לבצוע העבירה.

הנאשם מתעתד לעבוד בעבודת אבטחה ממשלתית, ואף הציג לשירות מבחן מסמך המעיד על הגשת מועמדות, מועמדותו אותה הסיר, לטענתו לאחר שהתבקש להציג גיליון רישום פלילי. הרשעה עלולה לפגוע בסיכויים להתקבל לעבודה מסוג זה. אמנם, לא הוצג בפני נזק קונקרטי ואישור לפיו לא יתקבל לעבודת אבטחה אם יורשע, עם זאת, בשים לב לגילו הצעיר מצאתי כי ניתן להגמיש מעט את מבחן הנוק הקונקרטי. בזו הפעם לא יפגע קשה האינטרס החברתי הכללי במידה ועניינו של הנאשם יסתים ללא הרשעה.

שירות המבחן המליץ כאמור להימנע מהרשעתו של הנאשם לאור מאפייניו.

17. לאור האמור, מצאתי כי מתקיים החריג לכלל המצדיק את העדפת השיקול האינדיבידואלי על פני האינטרס הציבורי, וכי עוצמת הפגיעה של ההרשעה הפלילית בנאשם עולה באופן משמעותי ביותר על

על כן, אני מורה על ביטול הכרעת הדין המרשיעה שניתנה בעניינו של הנאשם ביום 31.3.15.

<<#3ניתנה והודעה היום כ"א אדר תשע"ז, 19/03/2017 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

הכרעת דין

(ללא הרשעה)

על יסוד הודאת הנאשם, אני קובעת כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן: החזקת סכין למטרה לא כשרה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, אך נמנעת מהרשעתו.
ניתנה והודעה היום כ"א אדר תשע"ז, 19/03/2017 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

מדר דין

ללא הרשעה

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, אני מחייבת את הנאשם כדלקמן:

1. אני מחייבת את הנאשם לחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בה הודה והכל תוך שנה מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

2. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 180 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע בבית ספר התורני עציין בקריית מלאכי בתפקודי תיקוני קיר, צבע, גינון ויקיון בהתאם לתכנית שנובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מזהיר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום או השל"צ.

המוצגים - סכינים, וישומדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"א אדר תשע"ז, 19/03/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - © verdicts.co.il